

Nagasaki Vredesverklaring

Exact 75 jaar zijn verstreken sinds de dag waarop onze stad werd verwoest door een kernbom. Driekwart eeuw later leven wij toch nog steeds in een wereld waar nucleaire wapens bestaan.

Hoe komt het toch dat wij mensen nog steeds niet in staat zijn om onszelf van nucleaire wapens te bevrijden? Zijn we werkelijk niet in staat om deze vreselijke wapens af te schaffen die zo een wrede en onwaardige dood veroorzaken en ervoor zorgen dat mensen levenslang lijden als gevolg van straling?

Songwriter KINO Fumio verloor zijn vrouw en kinderen aan de atoombom op die 9e augustus 75 jaar geleden en gaf later door middel van muziek uiting aan zijn verdriet en aan zijn gevoelens over vrede. In zijn memoires schreef hij het volgende:

De tragedie die zich voltrok onder de rood-zwarte paddenstoelwolk die zich die dag verspreidde, ligt diep besloten in mijn hart. De verschrikkelijke aanblik van afschuwelijk verbrande mensen, bedekt met vlammen; ontelbare lijken verbrand tot ze bijna verkoold waren en over het puin verspreid als houtblokken; vrouwen die ronddoelden met loodzware oogleden; dergelijke fantasmagorische beelden komen levendig in mijn gedachten terug wanneer de negende augustus elk jaar weer terugkomt.

Om ervoor te zorgen dat niemand anders ooit een dergelijke helse ervaring doormaakt, hebben de *hibakusha*, of overlevenden van de atoombombardementen, zich intens ingespannen om ons te informeren over wat er zich onder die paddenstoelwolk afspeelde. De ware verschrikking van nucleaire wapens is echter nog niet voldoende duidelijk gemaakt aan de hele wereld. Als de mensheid zich niet bewust wordt van de dreiging van nucleaire wapens totdat ze opnieuw worden gebruikt, net als bij het nieuwe coronavirus waar wij niet bang voor waren totdat het zich in onze directe omgeving begon te verspreiden, dan zullen wij onherroepelijk in een hachelijke situatie geraken.

Dit jaar is het 50 jaar geleden dat het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens, of NPV, van kracht werd. Dit verdrag, dat beloofde dat er geen toename van nucleaire staten zou zijn en dat onderhandelingen over nucleaire ontwapening in goed vertrouwen zouden worden gevoerd, is een bijzonder belangrijke overeenkomst voor de mensheid. Echter, in de afgelopen paar jaar zijn er steeds meer stappen gezet door de nucleaire staten om terug te komen op de belofte tot nucleaire ontwapening, zoals te zien is aan initiatieven als het schrappen van het Intermediate-Range Nuclear Forces-verdrag, of het INF-verdrag. Daarnaast gaat de ontwikkeling en plaatsing van nieuwere, meer verfijnde nucleaire wapens en kleinere, gemakkelijker te gebruiken nucleaire wapens verder. Als gevolg hiervan wordt de dreiging van het gebruik van nucleaire wapens steeds reëler.

„Er resteren nog maar 100 seconden” Om deze crisistoestand te symboliseren, is de „Doemdagklok”, een indicator van de tijd die resteert tot de vernietiging van de aarde, dit jaar ingesteld op de kortste tijd ooit.

Drie jaar geleden is het Verdrag voor het Verbod op Nucleaire wapens aangenomen door de Verenigde Naties.

Dit verdrag stelt duidelijk dat nucleaire wapens moeten worden geëlimineerd conform de wensen van de mensheid. Onder de nucleaire staten en landen onder de nucleaire paraplu gaan er stemmen op die zeggen dat het te vroeg is voor een dergelijk verdrag. Dat is niet zo. Het duurt juist te lang voordat er vermindering komt van nucleaire wapens.

Er zijn nu 75 jaar verstreken sinds de atoombombardementen en de oprichting van de Verenigde Naties. Nu deze mijlpaal bereikt is moeten we ons herinneren dat de mensheid zelf in Resolutie 1 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties beloofd heeft nucleaire wapens te elimineren.

Toen de paus vorig jaar Nagasaki bezocht, zei hij twee dingen die cruciale punten kunnen zijn. Het eerste punt was dat „Om dit ideaal (van een wereld van vrede, vrij van nucleaire

wapens) te verwezenlijken, betrokkenheid van allen nodig is.” Het tweede punt was dat „Er noodzaak bestaat om het (groeierende) klimaat van wantrouwen te doorbreken.”

Ik doe hierbij een beroep op iedereen over de hele wereld.

Er zijn ontelbare manieren waarop we ons kunnen gaan inzetten voor de vrede.

Dit jaar hebben veel mensen geapplaudisseerd voor de voortdurende inspanningen van de medische professie om het nieuwe coronavirus te bestrijden. Laten we nu op dezelfde manier met welgemeend respect en diepe dankbaarheid een applaus geven aan de *hibakusha* die, terwijl ze lichamelijk en geestelijk pijn leden, zich hebben uitgesproken over hun pijnlijke ervaringen gedurende de 75 jaar sinds de atoombardementen tot vandaag, om een waarschuwing te geven aan mensen over de hele wereld.

Met dit applaus, een handeling die maar ongeveer 10 seconden duurt, kunnen we de cirkel van vrede wijder maken. De boodschap van middelbare scholieren die vandaag in deze tent hangt, is ook een uitdrukking van het verlangen naar vrede. Kleine handelingen zoals het vouwen van papieren kraanvogels kunnen ook gevoelens over vrede overbrengen. Laten we onophoudelijk en met overtuiging doorgaan om de grondslagen te leggen voor een cultuur van vrede in de burgermaatschappij.

Jonge mensen van de wereld; de nieuwe coronavirusziekte, wereldwijde opwarming en het probleem van nucleaire wapens hebben één ding gemeen en dat is dat ze van invloed zijn op ons allen die op deze aarde wonen. Zijn nucleaire wapens nodig voor de toekomstige wereld waarin jullie zullen leven? Laten we een weg vrijmaken naar een wereld die vrij is van nucleaire wapens en samen die weg opgaan.

Ik doe een beroep op de leiders van landen over de hele wereld.

Richt u op het doorbreken van het groeiende klimaat van wantrouwen en bouw in plaats daarvan vertrouwen op via dialoog. Kies juist in deze tijd voor solidariteit in plaats van verdeeldheid. Ik vraag u om op de NPV-toetsingsconferentie die voor het volgende jaar gepland staat, een werkbare route naar nucleaire ontwapening aan te geven die vermindering van dergelijke wapens door de nucleaire supermachten Rusland en de V.S omvat.

Ik doe nu een beroep op de regering van Japan en leden van de Diet.

Onderteken, als land dat de gruwelen van nucleaire wapens heeft ervaren, alstublieft het Verdrag voor het Verbod op Nucleaire wapens en zorg zo spoedig mogelijk voor de ratificatie ervan. Onderzoek bovendien het plan om een kernwapenvrije zone in Noordoost-Azië tot stand te brengen. En houd u alstublieft voor de eeuwigheid aan de vreedzame principes van de Japanse grondwet, waaronder de bepaling om niet over te gaan tot oorlogvoering.

Bovendien, behalve het bieden van meer ondersteuning aan *hibakusha* die lijden aan nawerkingen van de atoombombardementen, vraag ik u om hulpmaatregelen uit te breiden naar diegenen die aan de atoombombardementen zijn blootgesteld, maar officieel nog niet erkend zijn als overlevenden.

Er zijn nu negen jaar verstreken sinds de zware aardbeving en tsunami in het oosten van Japan. Als stad die de dreiging van straling heeft ervaren, steunt Nagasaki de bevolking van Fukushima bij hun streven naar herstel.

Samen met alle mensen die tegen hun zin de ceremonie van vandaag vanwege het nieuwe coronavirus niet konden bijwonen, bidden wij oprecht voor degenen aan wie de atombom het leven heeft gekost en verklaren hierbij dat Nagasaki onvermoeibaar zal blijven samenwerken met Hiroshima, Okinawa en alle mensen op plaatsen waar veel doden zijn gevallen als gevolg van oorlog en waar naar vrede wordt verlangd, om eeuwige vrede te realiseren en nucleaire wapens te elimineren.

TAUE Tomihisa
Burgemeester van Nagasaki
9 augustus 2020